



Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowskiego.

Świętochłowice, dnia 24-go listopada 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Telefon: Chorzów 409 11.

Treść:

1. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości o sposobie ujawniania w księgach hipotecznych prawa odrębnej własności lokali i innych praw rzeczowych na tych lokalach.
2. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 8 października 1934 r. o zmianie przepisów o demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części województwa śląskiego.
3. Komunikat.

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Ministra Sprawiedliwości

z dnia 28 października 1934 r.

o sposobie ujawniania w księgach hipotecznych prawa odrębnej własności lokali i innych praw rzeczowych na tych lokalach.

(Dziennik Ustaw Poz. 853 Nr. 94)

Na podstawie art. 22 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 848) zarządzam co następuje:

I. Przepisy dla obszaru mocy obowiązującej Kodeksu Napoleona i Tomu X cz. 1 Zводу praw.

§ 1.

Dla każdego lokalu, stanowiącego przedmiot odrębnej własności, należy założyć nową księgę hipoteczną.

§ 2.

W dziale pierwszym tej księgi należy uwidocznic rodzaj, położenie i rozmiar danego lokalu z powołaniem się na plan oraz stosunkowy udział właściciela lokalu we współwłasności nieruchomości, z której wydzielona została własność lokalu z przytoczeniem numeru księgi hipotecznej tej nieruchomości.

Do innych wpisów w tej księdze stosuje się obowiązujące przepisy.

§ 3.

Ustanowienie odrębnej własności lokali należy uwidocznic w dziale pierwszym dotychczasowej księgi hipotecznej nieruchomości, przy czym we wpisie należy powołać akt notarialny, na podstawie którego wydzielenie nastąpiło, oraz numery wszystkich ksiąg hipotecznych wydzielonych lokali.

§ 4.

W dziale drugim dotychczasowej księgi należy jako właścicieli wpisać właścicieli wydzielonych lokali, jednak bez wymienienia ich imion i nazwisk, a jedynie z powołaniem numerów ksiąg hipotecznych wydzielonych lokali. We wpisie należy zaznaczyć stosunek, w jakim właściciele poszczególnych lokali uczestniczą we współwłasności nieruchomości.

§ 5.

W dziale trzecim dotychczasowej księgi pozostają wpisy służebności gruntowych i innych

praw, dotyczących wyłącznie niewydziałonych części ruchomości.

Rygory, wniesione w związku z wpisami w dziale czwartym, należy wykreślić łącznie z wykreśleniem odnośnych wpisów w dziale czwartym (§ 6.)

Z pozostałymi wpisami w tym dziale należy postąpić stosownie do zawartych umów i obowiązujących ze względu na istotę prawa, którego wpis dotyczy, przepisów.

§ 6.

W dziale czwartym dotychczasowej księgi należy wykreślić wszystkie wierzytelności hipoteczne, podzielone między poszczególne lokale (art. 15 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 848).

II. Przepisy dla obszaru mocy obowiązującej Kodeksu cywilnego z 1811 r.

§ 7.

Dla każdego lokalu, stanowiącego przedmiot odrębnej własności, należy założyć nowy wykaz hipoteczny.

§ 8.

Na karcie posiadania tego wykazu należy zamieścić napis:

„Wykaz lokalu....., wydzielonego z nieruchomości liczba wykazu hipotecznego..... gminy katastralnej.....“.

W oddziale pierwszym tej karty należy uwidocznić rodzaj, położenie i rozmiar danego lokalu z powołaniem się na plan, w oddziale zaś drugim — stosunkowy udział właściciela lokalu we współwłasności nieruchomości, z której wydzielona została własność lokalu, z przytoczeniem liczby wykazu hipotecznego tej nieruchomości.

Do innych wpisów w tym wykazie stosuje się obowiązujące przepisy.

§ 9.

Ustanowienie odrębnej własności lokali należy uwidocznić w oddziale drugim karty posiadania dotychczasowego wykazu hipotecznego

nieruchomości, przyczem we wpisie należy powołać akt notarialny, na podstawie którego wydzielenie nastąpiło, oraz liczby wszystkich wykazów hipotecznych wydzielonych lokali.

§ 10.

W karcie własności dotychczasowego wykazu należy jako właścicieli wpisać właścicieli wydzielonych lokali, jednak bez wymieniania ich imion i nazwisk, a jedynie powołaniem liczby wykazów hipotecznych wydzielonych lokali. We wpisie należy zaznaczyć stosunek, w jakim właściciele poszczególnych lokali uczestniczą we współwłasności nieruchomości.

§ 11.

W karcie ciężarów dotychczasowego wykazu należy wykreślić wszystkie wierzytelności hipoteczne, podzielone między poszczególne lokale (art. 15 ustęp 2 rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 848).

Wpisy służebności gruntowych oraz innych praw, dotyczących wyłącznie niewydziałanych części nieruchomości, pozostają w karcie ciężarów dotychczasowego wykazu.

Z wpisami w tej karcie, niewymienionymi w ustępach poprzedzających, należy postąpić stosownie do zawartych umów i obowiązujących ze względu na istotę prawa, którego wpis dotyczy, przepisów.

III. Przepisy dla obszaru mocy obowiązującej Kodeksu cywilnego z 1896 r.

§ 12.

Dla każdego lokalu, stanowiącego przedmiot odrębnej własności, należy założyć nowy wykaz księgi gruntowej (księga wieczysta lokalu).

§ 13.

W napisie tego wykazu należy zaznaczyć, że wykaz dotyczy lokalu, wydzielonego z nieruchomości. W spisie posiadłości należy uwidocznić rodzaj, położenie i rozmiar danego lokalu z powołaniem się na plan, w spisie zaś praw, związanych z własnością, — stosunkowy udział właściciela lokalu we współwłasności nieruchomości, z której wydzielona została własność lokalu z przytoczeniem liczby domu i wykazu tej nieruchomości.

Do innych wpisów w tym wykazie stosuje się obowiązujące przepisy.

§ 14.

Ustanowienie odrębnej własności lokali należy uwidocznic w spisie posiadłości dotychczasowego wykazu należy powołać akt notarialny, na podstawie którego wydzielanie nastąpiło, oraz liczby wszystkich tomów i wykazów księgi gruntowej wydzielonych lokali.

§ 15.

W dziale pierwszym dotychczasowego wykazu należy jako właściciele wpisać właściciele wydzielonych lokali, jednak bez wymieniania ich imion i nazwisk, a jedynie z powołaniem liczby tomów i wykazów księgi gruntowej wydzielonych lokali. We wpisie należy zaznaczyć stosunek, w jakim właściciele poszczególnych lokali uczestniczą we współwłasności nieruchomości.

§ 16.

W dziale drugim dotychczasowego wykazu pozostają wpisy służebności gruntowych oraz innych praw, dotyczących wyłącznie nie wydzielonych części nieruchomości.

Z pozostałymi wpisami w tym dziale należy postąpić stosownie do zawartych umów i obowiązujących ze względu na istotę prawa, którego wpis dotyczy, przepisów.

§ 17.

W dziale trzecim dotychczasowego wykazu należy wykreślić wszystkie wierzytelności hipoteczne (hipoteki, długi gruntowe i rentowe), podzielone między poszczególne lokale (art. 15 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o własności lokali Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 848).

IV. Przepisy wspólne.

§ 18.

Z chwilą ujawnienia w księdze hipotecznej (gruntowej) ustanowienia odrębnej własności lokali wszelkie obciążenia wpisuje się wyłącznie do ksiąg (wykazów) poszczególnych lokali.

Wyjątek stanowią służebności gruntowe i prawa, dotyczące wyłącznie niewydzielonych części nieruchomości, które nadal wpisuje się w dotychczasowych księgach (wykazach).

§ 19.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości

Czesław Michałowski.

2.

Rozporządzenie

Ministra Opieki Społecznej

z dnia 8 października 1934 r.

o zmianie przepisów o demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

(Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 921).

Na podstawie §§ 4 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1924 r. w sprawie zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. R. Nr. 58, poz. 587) zarządzam co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie niemieckie Ministra Pracy o przyjmowaniu i wydalaniu robotników i pracowników podczas okresu demobilizacji gospodarczej z dnia 12 lutego 1920 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 218) zmienia się, jak następuje:

1. § 12 w brzmieniu nadanem mu przez rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 312) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wydalenia celem zmniejszenia liczby pracowników są dopuszczalne, o ile Komisarz Demobilizacyjny zawniawszy zawiadomiony został na piśmie o tych wydaleniach i w ciągu dni 10-ciu od otrzymania zawiadomienia nie zgłosił sprzeciwu. Wydalenia te przeprowadzone być mogą tylko w wypadkach, gdy pracodawca z powodu warunków produkcji nie może zatrudnić dotychczasowej liczby robotników przy jednoczesnym skróceniu ich czasu pracy (rozłożeniu pracy) nie poniżej 24 godzin tygodniowo.

W razie rozłożenia pracy pracodawca jest uprawniony do zmniejszenia płacy lub poborów pracowników, zatrudnionych przez czas skrócony. Zmniejszenie to jednak nastąpić może dopiero od chwili, w której w myśl obowiązujących ogólnych przepisów ustawowych lub umownych, poza przepisami ustępu 1, dopuszczalne byłoby wydalenie danych pracowników.

Przepisy ustępu 1 nie mają zastosowania przy wydalaniu pracowników, przyjętych tylko do chwilowego zastępstwa lub dla jakiegoś celu przejściowego.

Przepisy te nie dotyczą również osób, które mają zapewnioną, wystarczającą na utrzymanie, rentę inwalidzką lub stałą zapomogę, rentę zastę-

pującą. Kategorje pracowników, które podlegają temu przepisowi, określi Minister Pracy i Opieki Społecznej lub osoba do tego upoważniona.

Przepisy ustępu 4 nie ograniczają praw inwalidów, zastrzeżonych w obowiązujących w górnośląskiej części województwa śląskiego ustawach i przepisach prawnych o zaopatrzeniu i zatrudnieniu inwalidów wojennych.

Postępowanie przewidziane w paragrafie niniejszem w niczem nie narusza postępowania przewidzianego w ustawie o radach załogowych z dnia 4 lutego 1920 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 147); postępowanie przewidziane w powołanej ustawie o radach załogowych nie wpływa na tryb załatwiania spraw uregulowanych w rozporządzeniach, dotyczących demobilizacji gospodarczej.

2. W § 21, w brzmieniu ustalonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 643), w ustępie 1 w zdaniu przedostatnim z pośród cyfr, znajdujących się w nawiasie, skreśla się cyfrę „12”.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

Jerzy Paciorkowski.

✱ KOMUNIKATY ✱

3.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które się odbyło dnia 20 listopada 1934 r., zatwierdzono statut gminy Świętochłowice w sprawie poboru opłat od umów o przeniesieniu własności nieruchomości i od zezwoleń na sprzedaż i wyszynk napojów alkoholowych, statut gminy Szarlej-W. Piekary w sprawie stosunków prawnych, mianowania, uposażenia e. t. c. urzędników gminnych i okręgowych, dodatek do statutu gminy Brzozowice-Kamień w sprawie pobierania opłat wodnych, uchwały rady gminnej Lipiny, Nowy Bytom, Ruda, Świętochłowice, Szarlej-W. Piekary i Brzeziny Śl. w sprawie pobierania opłat do opłat państwowych na wyrób i sprzedaż trunków alkoholowych. Kupcowi Józefowi Wawrzynkowi z Szarleja-W. Piekary udzielono zezwolenia na handel truciznami. Uchwalono pobierać na terenie gmin wiejskich powiatu dodatek komunalny do opłat państwowych, od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i to: 10% do opłat państwowych od patentów na wyrób i 100% do opłat państwowych od patentów na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych.

Świętochłowice, dnia 20 listopada 1934 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Szaliński.

PRENUMERUJJCIE „GAZETĘ POWIATOWĄ”